

Sygn. akt II Cz 51/14

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Starosta

Sędziowie SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2014 roku. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **J. S.**

przeciwko: **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.**

o: **zapłatę**

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy, sygn. akt I C 1829/12, z dnia 11 października 2013 roku oddalające wniosek J. S. o wyłączenie sędziego.

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 51/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek powoda J. S. o wyłączenie sędziego A. K. od rozpoznawania sprawy.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż wniosek powoda jako bezzasadny podlegał oddaleniu.

Sędzia A. K. oświadczyła, że nie są jej znane okoliczności mogące wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego w niniejszej sprawie.

Powód jako podstawę żądania wskazał, obawę, że sąd rozstrzygnie w sposób dla niego niekorzystny spór, w sytuacji gdy nie zostanie mu udzielona pomoc prawna z urzędu. Sąd wskazał, iż z analizy akt wynika że powód złożył wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, który postanowieniem Referendarza sądowego został oddalony, a następnie po rozpoznaniu skargi postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy utrzymano postanowienie Referendarza o oddaleniu wniosku w mocy. Sąd nie znalazł podstaw by uznać, iż takie działanie Sędziego miało na celu zaszkodzenie powodowi. Sąd dokonał oceny merytorycznej wniosku i nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia.

Okoliczności wskazane przez powoda, zdaniem Sądu Rejonowego nie mogły stanowić podstawy do uznania, że Sędzia w niniejszej sprawie jest stronniczy, a w konsekwencji brak jest podstaw do uznania, iż Sędzia dopuścił się czynności mogących uzasadniać brak bezstronności przy rozstrzygnięciu sporu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy oddalił wniosek na podstawie art. 49 k.p.c. a contrario.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się jego zmiany i wyłączenia Sędziego.

Skarżący wskazał, iż powód nie jest w stanie samodzielnie stawać na terminy rozpraw, a wobec odmowy ustanowienia pełnomocnika z urzędu jego prawa nie będą należycie chronione. Tym bardziej, iż sędzia podejmuje działania, które narażają go na uszczerbek, i szkodę w sytuacji gdy będzie działał sam.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Sąd odwoławczy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, który stwierdził, że wniosek powoda o wyłączenie Sędziego A. K. od rozpoznania przedmiotowej sprawy nie zasługuje na uwzględnienie.

Stwierdzić należy, iż prawo polskie zna dwa rodzaje wyłączenia sędziego, a mianowicie: wyłączenie z mocy ustawy w sytuacjach wyliczonych w art. 48 k.p.c. oraz wyłączenie na żądanie samego sędziego lub na wniosek strony postępowania, z mocy postanowienia o wyłączeniu sędziego, przewidziane w wypadku, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie - art. 49 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że instytucja wyłączenia sędziego ma charakter wyjątkowy, jest wyjątkiem z reguły mówiącej, iż każdy sędzia może rozpoznawać każdą sprawę. Oznacza to, że przesłanki wyłączenia sędziego należy interpretować ścisłe.

Przyczyny wyłączenia sędziego z mocy ustawy zostały szczegółowo wymienione w przepisie art. 48 k.p.c. W tym miejscu należy zauważyć, że żadna z podanych w w/w przepisie podstaw wyłączenia sędziego w niniejszej sprawie nie występuje, zresztą sam powód, składając wniosek o wyłączenie, na żadną z nich nie powołuje się.

Przesłanką wyłączenia sędziego na wniosek strony jest więc przede wszystkim istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość, co do bezstronności sędziego w danej sprawie, co wynika wprost z treści art. 49 k.p.c.

Sędzia A. K., w złożonym oświadczeniu wskazała, że nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego, a które w konsekwencji uzasadniać mogłyby wyłączenie jej od rozpoznawania niniejszej sprawy.

Uogólniając można stwierdzić, że J. S. domaga się wyłączenia Sędziego, gdyż jego zdaniem czynności podejmowane przez sędziego świadczą o chęci zaszkodzenia jego interesom, w szczególności wobec wrogiego nastawienia sędziego do jego pełnomocnika występującego w innej sprawie. To w konsekwencji, zdaniem powoda prowadzi do wątpliwości co do bezstronności.

Należy jednak zauważyć, iż niezadowolenie powoda z przebiegu postępowania, jak i jego subiektywna ocena zasadności decyzji sędziego, nie mogą świadczyć w żaden sposób o negatywnym stosunku Sędziego do powoda, a tym bardziej jego pełnomocnika występującego w innej sprawie. Podane przez J. S. argumenty stanowią jedynie niczym nie poparte, subiektywne odczucia nie mające oparcia w konkretnych okolicznościach mogących wywołać wątpliwość co do bezstronności Sędziego.

W postanowieniu z dnia 26 października 1995 r. wydanym w sprawie I ACz 309/95 (OSA 1997/97/4) Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyraził pogląd, że przeświadczenie strony co do tego, że sędzia prowadzi proces wadliwie, zwłaszcza nieobiektywnie, nie jest przesłanką do żądania wyłączenia sędziego. Strona może zwalczać wadliwe orzeczenia wydawane przez sąd przy pomocy środków odwoławczych. Nie może natomiast, poprzez składanie nieuzasadnionego wniosku o wyłączenie sędziego, wpływać na skład sądu rozpoznającego sprawę. Sąd Okręgowy to stanowisko podziela

i uznaje, że podane przez skarżącego przyczyny wyłączenia sędziego nie prowadzą do przyjęcia stanowiska, że istnieją wątpliwości co do jego bezstronności..

Reasumując powyższe rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego jest prawidłowe. Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia rozpoznając wniosek o wyłączenie sędziego, sąd nie bada zasadności i prawidłowości czynności podjętych w sprawie.

Należy podkreślić, iż złożenie wniosku o wyznaczenie pełnomocnika w żadnym razie nie jest dla sądu wiążące, w żadnym razie sąd nie jest zobligowany do jego uwzględnienia. W przedmiotowym postępowaniu wniosek powoda wpierw rozpoznany przez referendarza sądowego uznany został za niezasadny, podobne stanowisko zajął sąd rozpoznający skargę na postanowienie referendarza w tym zakresie, także nie znajdując podstaw do ustanowienia dla powoda pełnomocnika z urzędu. W żadnym razie jednak merytoryczne rozstrzygnięcie tej kwestii, znajdujące oparcie w przepisach prawa nie oznacza, iż sąd zmierza do naruszenia praw skarżącego poprzez odmowę ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Samo subiektywne przekonanie powoda, iż spełnione są przesłanki ustanowienia pełnomocnika nie może prowadzić do wniosku, iż wobec odmiennej oceny dokonanej przez sąd, miałoby to stanowić przejaw braku bezstronności.

Na marginesie można zaznaczyć, iż fakt ustanowienia w innym toczącym się postępowaniu powodowi pełnomocnika z urzędu w żadnym razie nie oznacza, iż w przedmiotowym postępowaniu także zachodziła taka konieczność. Zawsze bowiem wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla strony postępowania podlega badaniu w oparciu o przesłanki wskazane w treści art. 117 k.p.c., a sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny (art. 117 § 5 k.p.c.).

Sąd Okręgowy na koniec rozważań pragnie wskazać, iż okoliczności podniesione w zażaleniu powoda na postanowienie Sądu Rejonowego są w istocie tożsame z tymi podniesionymi we wniosku o wyłączenie sędziego i po ponownej ich analizie nie podważają trafności stanowiska Sądu I instancji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy oddalił zażalenie zgodnie z art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.